

אכלת בכל יומא, וכלהו אקרוין (תהלים א) בהמות
בהררי אלה. ועל דא תנינן, דאית בעירא אכיל
בעירי. וממה הו. מאשא. וכלהו לחיף לון
ההיא בהמה בלחיקא חדא, הדא הוא דכתיב,
(דברים ד) פי יי אלהיך אש אכלה הוא אל קנא.
וכל מיא דירדן, דאמלא בשית שנין, היא
עבדת ליה גמיעה חדא, הדא הוא דכתיב, (איוב
מ) יבטח פי יגית ירדן אל פיהו.

כתרא דמלה, חמירא דכל הני, עקרא ויסודא
להני בעירי דלתתא. בגין דרוחא
מנייהו מתפשטא (ס"א דרוחי דבעירי מנייהו אתפשטו)
לתתא, ואתציר ההוא רוחא לתתא בבעירי.
וכד חב פר נש, אייתי בעירא לקרבנא, וההוא
רוחא דבעירא דא, סלקא ותב לאתריה,
ומתפשט ההוא רוחא בכלהו. וכל אינון דזינא
דא, מתקרבין ואתיין ואתהניין מההוא חלבא
ודמא, דההוא לבושא דרוחא דא, דהא
מסטרא דלהון הוה (גנין) ההוא רוחא (דלהון).
וכלהון אתהנו ואתזנו, ואתעבדון סניגורין על
ההוא בר נש. ועאל דרף ופשט, פמה דאתמר.
ובגין כף קרבנא מן הבהמה.

אמר רבי שמעון, בריף ברי לקודשא בריף
הוא, עלף אתמר (משלי כג) ישמח אביך
ואמך ותגל יולדתך. ישמח אביך, דלעילא.
ואמך, דא כנסת ישראל. ותגל יולדתך, דא
ברתיה דרבי פנחס בן יאיר חסידא. אלעזר
ברי אימא, הא קורבנא דבהמה, קרבנא דעופי
מאי דכתיב, (ויקרא א) ואם מן העוף עלה קרבנו.
אמר ליה, לא חמינא, אבל אסתפלנא מהאי
מלה דבהמה, מלה דעופי. ולא אוחרא, ולא
אימא, בגין דלא חמינא, ועד כען לא שמענא.

הרים אוכלת בכל יום, וכלם
נקראים (תהלים א) בהמות בהררי
אלף. ועל זה למדנו שיש בהמה
שאוכלת בהמה. וממה נעשו?
מאש. ואת כלם לוחכת אותם
אותה בהמה בלחיקה אחת. זהו
שפתוב (דברים ד) פי ה' אלהיך אש
אכלה הוא אל קנא. וכל מי הירדן
שנתמלא בשש שנים, היא שותה
אותם בגמיעה אחת. זהו שפתוב
(איוב מ) יבטח פי יגית ירדן אל
פיהו.

סוד הדבר, החמורה של כל אלו,
עקר ויסוד לאלו הבהמות
שלמטה, משום שהרוח
מתפשט מהן (שרוחות הבהמות
מתפשטות מהן) למטה, ומצטיירת
אותה הרוח למטה בבהמות.
וכאשר חטא האדם, מביא בהמה
לקרבן, ואותה הרוח של בהמה
זו עולה וחוזרת למקומה,
ומתפשטת אותה הרוח בכלם.
וכל אלו מסוג זה מתקרבים
ובאים ונהנים מאותו חלב ודם
שהיה לבוש של רוח זו, שהרי
מצד שלהם היתה (בגלל) אותה
הרוח (שלכם). וכלם נהנו ונזונו
ונעשו סניגורים על אותו האדם.
ונכנס דרף הושט, כמו שנתבאר.
ומשום זה הקרבן מן הבהמה.
אמר רבי שמעון, ברוף בני
להקדוש ברוף הוא, עליך נאמר
(משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל
יולדתך. ישמח אביך - שלמעלה.
ואמך - זו כנסת ישראל. ותגל
יולדתך - זו בתו של רבי פנחס
של יאיר החסיד. אלעזר בני,
אמר, זה קרבן בהמה, קרבן העוף
מהו שכתוב (ויקרא א) ואם מן העוף
עלה קרבנו? אמר לו, לא ראיתי,
אבל הסתכלתי מדבר זה של
הבהמה, דבר של עופות. ולא
אחר, ולא אמר, משום שלא ראיתי, ועד כאן לא שמעתי.